

linge, har också denna kommun anslutits till Klags- hamns reningsverk.

Ökade krav från koncessionsnämnden för miljö- skydd och från naturvårdsverket i enlighet med 1969 års miljöskyddslag gjorde emellertid en fort- satt utbyggnad av det största reningsverket, Sjö- lunda, nödvändig. Befintlig höggradig biologisk rening måste utökas med kemisk rening för avskil- jande av fosfor till 90 procent, samtidigt som den biologiska reningen också måste få samma effekt. Beslut härom fattades av koncessionsnämnden den 28 juli 1971. Efter överklagande av staden fast- ställde regeringen 1975 nämndens beslut.

Till fullföljande av nämnda åläggande bedrev ga- tunämnden åren 1973-1975 försök vid renings- verket vid Sjölanda med olika kemikalier, delvis i full skala, för utforskning av bästa reningsmetod och den 23 juni 1976 godkände fullmäktige i prin- cip gatunämndens förslag till Sjölanda etapp 3, som alltså innebar kombinerad höggradig rening och kemisk efterfällning med järnsulfat. Anläggningen blev klar 1979 och invigdes den 8 maj 1980. Den- hade då kostat 130 Mkr.

Öresundsvattenkommittén

Öresund blev tidigt föremål för vattenprovtagning för badvattenkontroll genom hälsovårdsnämnde- na. År 1948, samma år fullmäktige reserverade mark för Sjölanda reningsverk, startade VA-verket provtagningar för kontroll av avloppsvattnets sprid- ning i Lommabukten på 15 stationer. Antalet utö- kades 1954 till 33 mellan Sibbarp och Vikhög ef- ter en överenskommelse med Lund och grannkommunerna norr om Malmö, vilka bildade *Lommabuktskommittén*.

Efter ett möte i Danmark 1955 hos fiskeriministeriet med danska och svenska miljöexperter m fl skapa- des en dansk-svensk expertkommitté, som fick nam- net Öresundsvattenkommittén. Den bestod till en början av åtta ledamöter, fyra från vardera landet, med uppgift att upprätta ett långtidsprogram för kon- troll av hela Öresund. Gatunämnden blev genast starkt engagerad i detta arbete genom att VA-ver- kets chef blev en av de svenska ledamöterna. Långtidsprogrammet förelades 1959 båda länder- nas regeringar. Gatunämnden fick ärendet på re- miss från länsstyrelsen och avgav sitt yttrande i sep- tember 1959.

I februari-mars 1960 undertecknade svenske jord- bruksministern Gösta Netzen och danske fiskeri- ministern Oluf Pedersen det avtal som för ett par decennier skulle reglera Öresundsvatten-

kommitténs arbete. Själva kommittén bestod blott av fem man. Ordföranden skulle i femårsperioder vara omväxlande dansk eller svensk. I arbetet adjungerades emellertid från båda länderna exper- ter på t ex sanitär-hygien, avloppsrening, hydro- grafi, biologi, fiskeri och geologi.

Kommitténs uppgift var att genom undersök- ningsresultaten komma fram till råd och anvis- ningar för kommunerna på båda sidor sundet rö- rande åtgärder för Öreundsvattnets förbättrande. Det torde inte råda någon tvekan om att under- sökningarna påskyndade reningsåtgärderna. På svenska sidan hade år 1974 alla kommuner längs kusten biologiska reningsverk. Danskarna låg nå- got efter. Nämnda år ingick danska och svenska regeringarna en ny överenskommelse, varigenom *Öresundsvattenkommissionen* skapades för fortsatt utredningsarbet rörande Öresunds status.

Lagar och rättesnören

Gatunämnden är som kommunens ansvariga myn- dighet, när det gäller vatten- och avloppsfrågor, bunden av en rad lagar och förordningar, de flesta tillkomna eller ändrade under 1960- eller 1970- talet.

Både vattenverket och avloppsverket är en form av industri, som producerar varor. Vattenverket le- vererar dricksvatten, ett livsmedel som skall upp- fylla Hälsovårdsstadgans (1958) krav på kvalitet. Avloppsverket producerar avloppsvatten och slam, som båda kan innehålla miljöfarliga ämnen och därför faller under 1964 års naturvårdslag, 1969 års Miljöskyddslag samt 1973 års lag om hälso- och miljöfarliga varor. Enligt Miljöskyddslagen är kon- cessionsnämnden tillståndsgivande myndighet, medan tillsyn av lagens efterlevnad ankommer på naturvårdsverket och länsstyrelsen. Vid både vat- tenverket i Bulltofta och reningsverket vid Sjölanda finns modernt utrustade laboratorier för all nöd- vändig fysikalisk-kemisk och sanitär-hygienisk kon- troll av renvatten, avloppsvatten och slam samt havsvattnet i Öresund m m.

Bland övriga lagar må nämnas Vattenlagen av år 1918, som genomgått ändringar och tillägg bl a 1969 och 1971. Här regleras vattendomstolarnas handläggning av mål rörande t ex sjöregleringar, grundvattentäkter samt vatten- och avloppsled- ningar på annans mark.